

## **The New York Second: Music at Night (and Other Stories)**

Pianist en componist Harald Walkate gooit internationaal hoge ogen met de sfeervolle, melodieuze plaat *Music at Night (and Other Stories)*, die hij co-produceerde met Teus Nobel.

Tekst: Marie-Claire Melzer

Bescheidenheid is een mooie eigenschap, maar je kunt het ook overdrijven. Tijdens de releaseparty in Amsterdam van *Music at Night (and Other Stories)* van The New York Second, blijft bandleider Harald Walkate uitvoerig de overige musici prijzen, en alle anderen die bijdroegen aan de CD. Tot trompettist Teus Nobel de microfoon grijpt en roept: “Harald, geef het nu maar toe, je hebt gewoon verrekt goede stukken geschreven!”

*Music at Night (and Other Stories)* is de derde CD van Harald Walkate met The New York Second. De plaat krijgt wereldwijd lovende recensies. Ook leverde het album de groep een optreden op bij *Vrije Geluiden*, én een plek in de populaire Spotify-playlist Late Night Jazz.

The New York Second is inmiddels uitgegroeid tot een septet. Naast Walkate op piano en Teus Nobel op trompet en bugel, bestaat de band uit Mark Alban Lotz op fluit, Jesse Schilderink op tenorsaxofoon (tijdens de releaseparty vervangen door Tom Beek), Vincent Veneman op trombone, Max Sergeant op drums en Thomas Pol op contrabas (tijdens de releaseparty speelde Marijn van de Ven).

De sterke composities en uitgeknipte arrangementen van Walkate, die veel ruimte laten voor de geweldige blazerssectie, maken dat het septet klinkt als een bigband. Een belangrijke troef is de combinatie van het bedachtzame spel van Harald Walkate met de lyrische trompet van Teus Nobel.

Hoe is de samenwerking tot stand gekomen? Harald Walkate: ‘We konden in 2018 op het Zeeland Jazzfestival optreden onder de voorwaarde dat we met een lokale jazzmusicus zouden spelen. Het was nog even zoeken, maar uiteindelijk vonden we een Zeeuwse trompettist. Twee weken voor het optreden liet hij echter weten verhinderd te zijn, maar hij gaf ons het nummer van een andere trompettist. Dat was Teus Nobel, weliswaar geen Zeeuw, maar door het korte tijdsbestek zagen ze dat door de vingers.’ Lacht.

‘Het klikte meteen tussen Teus en mij, zowel op het muzikale als het persoonlijke vlak. Teus was op dat moment aan het overwegen om zijn vaste baan bij het Orkest Koninklijke Luchtmacht op te geven om een solocarrière in de jazz na te streven. Ik heb hem gestimuleerd in dat besluit, en hem daarin ook kunnen adviseren. En Teus heeft mij weer geholpen als co-producer van deze plaat. Daarnaast heeft hij me in contact gebracht met Jos Pommer, de leider van het Orkest Koninklijke Luchtmacht, die bij het arrangeren de puntjes op de i heeft gezet.’

Bandleider Harald Walkate leidt een soort dubbelleven: doordeweeks geeft hij adviezen op het gebied van sustainable finance, en in het weekend is hij jazzmuzikant. Walkate: ‘Ik werk al jaren in de financiële sector waarbij ik steeds

vaker te maken kreeg met vraagstukken rond duurzaamheid. Uiteindelijk is dat mijn specialisme geworden. Ik heb bij Aegon gewerkt, en voor een Frans bedrijf in Parijs. Onlangs ben ik voor mezelf begonnen. Er wordt vaak gezegd dat de financiële sector opgevoed moet worden in vraagstukken rond klimaatverandering, maar je kunt het ook omdraaien: mensen en instellingen die zich met deze vraagstukken bezighouden, zouden meer moeten leren over de financiële wereld. Daarin kan ik adviseren.'

Walkate liet zich bij het schrijven van de stukken voor *Music at Night (and Other Stories)* inspireren door het gelijknamige boek van Aldous Huxley. In deze essaybundel uit 1931 werpt de Britse schrijver zijn licht op literatuur en muziek. Walkate: 'Wat me trof is dat Huxley muziek beschouwde als dé kunstvorm die het onzegbare het best kan uitdrukken. Overigens was hij geen jazzliefhebber, ondanks zijn vriendschap met Stravinsky. Die heeft geprobeerd hem te bekeren, maar tevergeefs.' Lacht.

'Huxley heeft me ook op een andere manier geïnspireerd. Ik ben me gaan verdiepen in de literaire technieken voor het vertellen van een verhaal, en die gaan toepassen op het componeren. Een verhaal heeft een bepaalde opbouw: een introductie van de setting en personages, daarna ontvouwen zich de handelingen, die tot een climax komen, waarna een rustmoment volgt, en uiteindelijk een conclusie. Met dat in gedachten heb ik mijn stukken geschreven, waarbij ik steeds ook bepaalde personages in mijn hoofd had. Voor mijn werk reis ik veel. Vaak zijn de personages gebaseerd op mensen die ik tijdens die reizen ontmoet heb, zoals een *larger-than-life* figuur uit Boston die over zo'n beetje elk gebouw dat we passeerden wel een mooi verhaal had, waarbij niet zelden zijn eigen voorouders betrokken waren (*The Bostonian*), tot aan een Afro-Afrikaanse taxichauffeur op de Keys in Florida, die de omgeving waarin hij opgroeide en zijn gezin grootbracht en waar hij begraven wil worden, teloor ziet gaan door klimaatverandering (*The Keys Ain't the Keys No More*).

*Music at Night (and Other Stories)* is een minder bekend werk van Aldous Huxley. Googelen levert een ultrakorte pagina op met wat summier informatie. Recentelijk is wel een nieuw feitje geupload: het boek heeft gediend als inspiratie voor de gelijknamige CD van jazzband The New York Second.